

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/99/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114204279
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6114204279.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa T. Y. A., W. XX. XX. XXXX, F. Y. XX, XXX XX F. F., zastúpeného JUDr. Maricou Koreňovou, advokátkou so sídlom J. Cikkera 8, 974 01 Banská Bystrica, proti odporkyni Y. Y. A., W. XX. XX. XXXX, F. Y. XX, XXX XX F. F., zastúpenej JUDr. Katarínou Uhrínovou, advokátkou so sídlom Nám. Š. Moysesa 4, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 2 700,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporkyni trovy konania vo výške 162,00 eur za zaplatený súdny poplatok a vo výške 357,75 eura za trovy zastúpenia advokátom.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 25. 02. 2014 sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 2 700,00 eur s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že na základe rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 20C/32/2009 zo dňa 19. 06. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01. 08. 2012 sa stal podielovým spoluvlastníckym v rozsahu 1 k celku na nehnuteľnostiach zapísaných na liste U. Č. XXXX, vedenom Správou katastra Banská Bystrica v katastrálnom území Radvaň ako 3 izbový byt č. 13, nachádzajúci sa na 3 poschodí bytového domu súpisné číslo 3752 a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu, pozemku, parcela registra „C“ č. 961/1 v rozsahu 7756/231881-tín v celku. Odporkyňa počnúc právoplatnosťou vyššie uvedeného rozhodnutia navrhovateľovi, aj napriek jeho opakovaným ústnym aj písomným žiadosťiam, písomne naposledy listom zo dňa 13. 08. 2013, bráni vo výkone jeho vlastníckych práv spočívajúcich aj v práve nehnuteľnosť užívať v rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu. Je to tiež nesporné, že nehnuteľnosť odporkyňa užíva v celosti, t.j. nad rámec jej zákonného podielu, a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu, čiže bez toho, aby s navrhovateľom uzatvorila dohodu o spôsobe užívania nehnuteľností, prípadne nájomnú zmluvu. Na základe uvedeného, pokiaľ odporkyňa proti vôli navrhovateľa užíva predmet spoluvlastníctva a výlučne sama, musí navrhovateľovi ako ďalšiemu spoluvlastníkovi poskytnúť peňažnú náhradu. Navrhovateľ má zato, že právo navrhovateľa za to, že nemôže užívať spoločnú nehnuteľnosť v rozsahu zodpovedajúcom jeho spoluvlastníckeho podielu vyplýva priamo z ustanovenia § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na skutočnosť, že odporkyňa bráni navrhovateľovi v užívaní predmetu spoluvlastníctva v rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu, listom zo dňa 16. 08. 2013 si voči odporkyni uplatnil nárok na poskytnutie peňažnej náhrady. Pokiaľ ide o výšku požadovanej náhrady, navrhovateľ v zmysle informácií od dožiadaných realitných kancelárií požadoval od odporkyne sumu vo výške 150,00 eur mesačne (denne 5,00 eur), bez zálohových platieb na preddavok za služby spojené s užívaním daných nehnuteľností. Uvedená suma vo výške 150,00 eur mesačne, ktorej sa navrhovateľ domáha, predstavuje jednu 1 z hodnoty obvyklého trhového nájomného za užívanie obdobných nehnuteľností v Banskej Bystrici. Na základe uvedeného

sa navrhovateľ za užívanie svojho spoluvlastníckeho podielu odporkyňou za 18 mesiacov domáha zaplata sumy vo výške 2 700,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 1 130,00 eur od 10. 09. 2013 do zaplata, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1 570,00 eur od 31. 01. 2014 do zaplata a náhrady trov konania.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 16Ro/66/2014-24 zo dňa 24. 04. 2014, voči ktorému podala odporkyňa včas odpor s odôvodnením vo veci samej, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu.

Odporkyňa v podanom odpore, aj na pojednávaní uviedla, že s podaným návrhom nesúhlasí. Ja pravdou, že nehnuteľnosť užíva spolu s maloletým synom, avšak navrhovateľ po rozhodnutí súdu v konaní 20C/32/2009 neprejavil žiadny záujem nehnuteľnosť užívať. Žiadna výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia, ani výzva na súčinnosť odporkyni doručená nebola. Na strane odporkyne žiadne bezdôvodné obohatenie nevzniklo a tak jej nemohla vzniknúť ani povinnosť obohatenie vydať. Dňa 16. 08. 2013 bola vypočutá vo veci prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu, alebo nebytovému priestoru, vedenej na Obvodnom oddelení Policajného zboru, Okružná 18, Banská Bystrica, č: ORP-885/OZ-BB-2013, kde uviedla, že sa navrhovateľ nedomáhal vstupu do bytu. Odporkyňa nemá vedomosť o tom, ako bola vec ukončená, obvinenie však voči nej vznesené nebolo. Odporkyňa nesúhlasí s určenou výškou žiadanej náhrady 150,00 eur mesačne, ktorá má predstavovať obvykle trhové nájomné, nakoľko nezohľadňuje fakt, že sa nejedná o byt prázdny, ale obývaný ďalšími osobami, čo výšku nájomného podstatne ovplyvňuje. Sumu 150,00 eur mesačne považuje za neprímerane vysokú. So spoluvlastníctvom nehnuteľnosti vznikajú vlastníkom nielen práva ale aj povinnosti. Od nadobudnutia podielového spoluvlastníctva k bytu, t.j. od 01. 08. 2012, všetky náklady spojené s údržbou a správou nehnuteľnosti hradila výlučne odporkyňa. Nakoľko navrhovateľ nejakým spôsobom neprispieval na úhradu nákladov a služieb spojených s užívaním bytu za obdobie pokiaľ bol spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, odporkyňa uplatňuje pohľadávku voči navrhovateľovi na započítanie vo výške 611,33 eura, ktorá vznikla z dôvodu neprispievania navrhovateľa na náklady spojené so správou a udržiavaním nehnuteľnosti za obdobie od 01. 08. 2012 do 24. 04. 2014.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 18. 09. 2014, ktorého sa navrhovateľ nezúčastnil. Na pojednávaní zotrvali účastníci na svojich doterajších písomných vyjadreniach, do spisu bolo predložené uznesenie Obvodného oddelenia PZ Banská Bystrica - západ, ČVS:ORP-885/OZ-BB-2013 zo dňa 05. 09. 2013, ktorým bola vec podozrenia zo spáchania prečinu neoprávnený zásah do práva k domu, bytu, alebo nebytového priestoru odovzdaná obvodnému úradu na prejednanie priestupku. Na základe vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ sa stal dňa 01. 08. 2012 vlastníkom jednej polovice nehnuteľnosti a to 3-izbového bytu č. 13, nachádzajúceho sa na 3-poschodí bytového domu súpisné č. 3752, v katastrálnom území Radvaň spolu s prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu pozemku. Na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 20C/215/2012-133 zo dňa 24. 04. 2014, ktorým bol schválený súdny zmier súd zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov k predmetnej nehnuteľnosti a to tak, že výlučným vlastníkom nehnuteľnosti sa stala odporkyňa. Odporkyňa v uvedenom období predmetnú nehnuteľnosť užívala a v uvedenom byte mala bydlisko spolu s maloletým synom. Poprela, že by odporcovi bránila v užívaní jeho polovice nehnuteľnosti. Odporca mal v byte uložené svoje veci ale bývanie v predmetnom byte sa nikdy nedomáhal. Na jeho žiadosť umožnila napríklad prístup do nehnuteľnosti znalcovi za účelom vykonania znaleckého posudku na ocenenie ceny nehnuteľnosti. Písomné výzvy zo dňa 14. 08. 2013 a 16. 08. 2013 neboli prevzaté v odbernej lehote, nakoľko v čase doručenia sa v byte nezdržovala. Navrhovateľ podal trestné oznámenie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu „Neoprávnený zásah do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru“ podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona. Navrhovateľ neprispieval na úhradu nákladov spojených s užívaním predmetnej nehnuteľnosti.

Podľa § 123 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), vlastníkom je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a užitky a nakladať s ním.

Podľa § 136 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

Podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Predmet vlastníckeho práva (napríklad vec hnutelná, nehnuteľná, právo, iná majetková hodnota) môže byť aj v spoluvlastníctve viacerých osôb, pričom spoluvlastnícky podiel vyjadruje mieru účasti spoluvlastníka vo vzťahu k spoločnému predmetu vlastníckeho práva. Občiansky zákonník vychádza z vymedzenia podielového spoluvlastníctva ako spoluvlastníctva ideálneho, preto výška spoluvlastníckeho podielu neodráža konkrétnu, reálnu časť veci, ale iba mieru, ktorou sa jednotliví spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Spoluvlastník nie je teda výlučným vlastníkom určitej hmotnej časti spoločnej veci. Spoluvlastnícky podiel sa tak prejavuje v dvoch rovinách: a) vyjadruje vlastnícky vzťah k spoločnej veci a za b) vyjadruje mieru účasti spoluvlastníka na vlastníckom vzťahu k spoločnej veci (t.j. rozsah práv a povinností). Každý zo spoluvlastníkov je podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený spoločnú vec užívať v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu. V prípade, že spoluvlastníkovi nie je zabezpečené užívanie spoločnej veci v rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu, má právo na poskytnutie tomu zodpovedajúcej náhrady vo forme peňažného plnenia. Tomuto právu zodpovedá povinnosť spoluvlastníka, ktorý vec užíva, takéto plnenie spoluvlastníkovi vylúčenému z užívania spoločnej veci poskytnúť. Treba zdôrazniť, že aj keď medzi podielovými spoluvlastníkmi nedôjde k dohode o užívaní spoločnej veci, a jeden z nich ju užíva, nie je možné dospieť k záveru, že vec je užívaná bez právneho dôvodu. Právnym dôvodom na užívanie veci je aj v tomto prípade spoluvlastnícke právo, nakoľko spoluvlastnícky podiel je len podielom ideálnym. V rámci neho nie je možné oddeliť, čo je výlučne podiel jedného spoluvlastníka, a čo je výlučne podiel druhého spoluvlastníka. V prípade, ak sa podielový spoluvlastník domáha náhrady vo forme peňažného plnenia voči druhému spoluvlastníkovi zato, že neužíva spoločnú vec v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu, ide o právny vzťah podielového spoluvlastníctva osobitne v Občianskom zákonníku upraveného. Podľa názoru súdu ide o nárok, ktorý vyplýva z ustanovenia § 137 ods. 1 v spojení s § 123 Občianskeho zákonníka ako práva majetkovej povahy a nejde o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Obsahom vlastníckeho práva je podľa § 123 Občianskeho zákonníka právo vlastníka vec držať, užívať ju vrátane požívania plodov a úžitkov z nej a nakladať s ňou. Výkon vlastníckych práv teda znamená nielen majetok mať (vlastniť) ale s ním právne, relevantným spôsobom nakladať na účel, pre ktorý bol nadobudnutý (z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL.ÚS 37/97 zo dňa 25. 05. 1999). Vlastník v rámci svojho oprávnenia vec užívať, môže vec, pokiaľ tomu nebráni zákon, ponechať nevyužitou. Vlastník nemôže byť v zásade donútený ku využívaniu svojich oprávnení vyplývajúcich mu s vlastníckeho práva. Preto pre posúdenie nároku navrhovateľa je podľa názoru súdu potrebné predovšetkým zistiť, či neužívanie spoluvlastníckeho podielu je dôsledkom bránenia druhým spoluvlastníkom - odporkyňou, alebo navrhovateľ nemá sám záujem svoj spoluvlastnícky podiel užívať. V prípade nezájmu spoluvlastníka užívať spoluvlastnícky podiel, sa totiž tento nemá právo domáhať peňažných nárokov voči ostatným spoluvlastníkom. Uvedené vyplýva zo skutočnosti, že aj nevyužívanie, nezáujem o vec, je tiež jednou z foriem nakladania vlastníka (spoluvlastníka) so svojim vlastníctvom. Súd preto nesúhlasí so záverom vyjadreným napríklad v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 184/2010 zo dňa 27. 10. 2010 podľa ktorého, cit: „Dôvod pre ktorý tento spoluvlastník prípadne spoločnú vec neužíva, nie je právne významný...“, Uvedený záver by neprimerane zvýhodňoval spoluvlastníka, ktorý nemá záujem o užívanie svojho podielu voči tomu spoluvlastníkovi, ktorý o užívanie svojho vlastníckeho podielu záujem má. Nikoho totiž nemožno nútiť, aby využíval v medziach svojich oprávnení svoje vlastnícke právo a pokiaľ z vlastnej vôle predmet svojho vlastníctva nemá záujem užívať, nemožno to pričítať na ujmu druhého spoluvlastníka. Tento totiž neužíva cudziu časť nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, ale z dôvodu spoluvlastníctva, teda vlastníctva ideálneho podielu.

V danej veci dospel súd k záveru, že odporkyňa nebránila navrhovateľovi v riadnom užívaní jeho spoluvlastníckeho podielu. Navrhovateľovým tvrdeniam o bránení užívania spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti odporkyňou, nesvedčia vykonané dôkazy. Navrhovateľ zodpovedajúcim spôsobom nepreukázal nevyužívanie svojho spoluvlastníckeho podielu z dôvodu bránenia mu v tom odporkyňou. Navrhovateľ preukazoval domáhanie sa užívania svojho spoluvlastníckeho podielu predovšetkým listinami a to zo dňa 14. 08. 2013 a 16. 08. 2013 a podaným trestným oznámením.

Listiny boli odosielané viac ako rok od nadobudnutia vlastníckeho práva a dva dni po sebe dňa 16. 08. 2013 a dňa 17. 08. 2013. Hoci navrhovateľ mal vedomosť o ich neprevzatí odporkyňou, ďalší pokus o doručenie nevykonaný. Navrhovateľ nepreukázal, akými inými spôsobmi sa od nadobudnutia vlastníckeho práva domáhal jeho užívania. Podanie trestného oznámenia bolo navrhovateľom vykonané dňa 08. 08. 2013, teda tiež viac ako rok po nadobudnutí spoluvlastníckeho podielu. Z uznesenia o odovzdaní trestného oznámenia Obvodnému úradu vyplýva, že navrhovateľ už v roku 2008 odišiel dobrovoľne z bytu, ktorého bol podielovým spoluvlastníkom a nasťahoval sa k rodičom. Navrhovateľ teda nebýval u rodičov v dôsledku bránenia užívania nehnuteľnosti odporkyňou. Rovnako tak z neho vyplýva, že navrhovateľ sa jedenkrát pokúšal dostať do bytu ale nepasoval mu kľúč, viac sa do bytu fyzicky nepokúšal dostať. Z uznesenia tiež vyplýva, že v byte sú zadržované aj veci, ktoré sú výslovne navrhovateľove. Uvedené tvrdenia potvrdila aj odporkyňa.

Skutočnosť, že sa v byte nachádzajú veci vo vlastníctve navrhovateľa taktiež nepreukazuje bránenie užívania spoluvlastníckeho podielu odporkyňou, keď táto veci navrhovateľa v byte trpela. Rovnako tak uvedená skutočnosť vyvracia tvrdenia navrhovateľa o tom, že svoj spoluvlastnícky podiel nevyužíval. Navrhovateľ užíval spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti tým spôsobom, že v nej mal uskladnené vlastné veci. Požiadavku na ich vydanie odporkyňou nepreukázal a teda súd nemá preukázané, že by boli protiprávne zadržované odporkyňou. Navrhovateľ teda nebol absolútne vylúčený z užívania svojho spoluvlastníckeho podielu.

Nezáujem o užívanie spoluvlastníckeho podielu navrhovateľom vyvodil súd aj z ďalšieho konania navrhovateľa, ktorý netvrdil, že by sa zaujímal aj o svoje povinnosti spojené s vlastníckym právom. Nezaujímal sa o povinné úhrady spojené s vlastníctvom nehnuteľnosti, napríklad o úhradu dane z nehnuteľnosti, príspevku do fondu opráv bytového domu a podobne. Aj z opomenutia plnenia povinností, ktoré sú s vlastníctvom veci spojené vyvodil súd záver o tom, že navrhovateľ nemal skutočný záujem svoj spoluvlastnícky podiel užívať.

Za takto zisteného stavu nepovažoval súd za potrebné vykonať ďalšie navrhované dôkazy, t.j. výsluchy navrhovateľa a jeho otca a spisový materiál Obvodného oddelenia PZ Banská Bystrica - západ ČVS: ORP-885/OZ-BB-2013, nakoľko o skutočnostiach tvrdných navrhovateľom v návrhu a ktoré uviedol aj poverenému príslušníkovi policajného zboru, nemá súd dôvodné pochybnosti. Navrhovateľ bol aj pri predvolávaní na pojednávanie poučený o povinnosti predložiť alebo označiť všetky dôkazy najneskôr do uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie. Navrhovateľ svoje právo zúčastniť sa pojednávania nevyužil, ospravedlnil sa prostredníctvom svojej zástupkyne, pričom nepožiadala z dôležitého dôvodu o odoročenie pojednávania. Nebolo preto prekážkou rozhodnutia súdu, že navrhovateľ sa nemohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom, nakoľko sa o túto možnosť pripravil sám.

Nakoľko navrhovateľ nepreukázal skutočný záujem o užívanie svojho spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti, nebolo preukázané bránenie užívania spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti odporkyňou, neužívanie vecí v rozsahu spoluvlastníckeho podielu navrhovateľom nebolo v dôsledku jeho užívania odporkyňou nad rozsah jej spoluvlastníckeho podielu, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol, keď ne strane odporkyne nedošlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor navrhovateľa.

Súd o trovách rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, keď v konaní úspešnej odporkyni priznal právo na náhradu trov konania a to vo výške 162,00 eur za zaplatený súdny poplatok za podanie odporu proti platobnému rozkazu a vo výške 357,75 eura za trovy zastúpenia advokátkou. Z trov zastúpenia advokátom predstavuje odmena 333,63 eura (3 x 161,01 eura) za 3 vykonané úkony právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 13. 06. 2014, písm. c) podanie odporu dňa 17. 06. 2014 a písm. d) účasť na pojednávaní dňa 18. 09. 2014 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) a náhrada hotových výdavkov predstavuje 24,12 eura (3 x 8,04 eura) podľa § 16 ods. 3 vyhlášky.

Podľa § 149 OSP, je ten, ktorému bola uložená povinnosť náhrady trov konania povinný zaplatiť ju advokátovi, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
 - b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak
- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 - b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 - c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
 - d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní a exekúcii.